

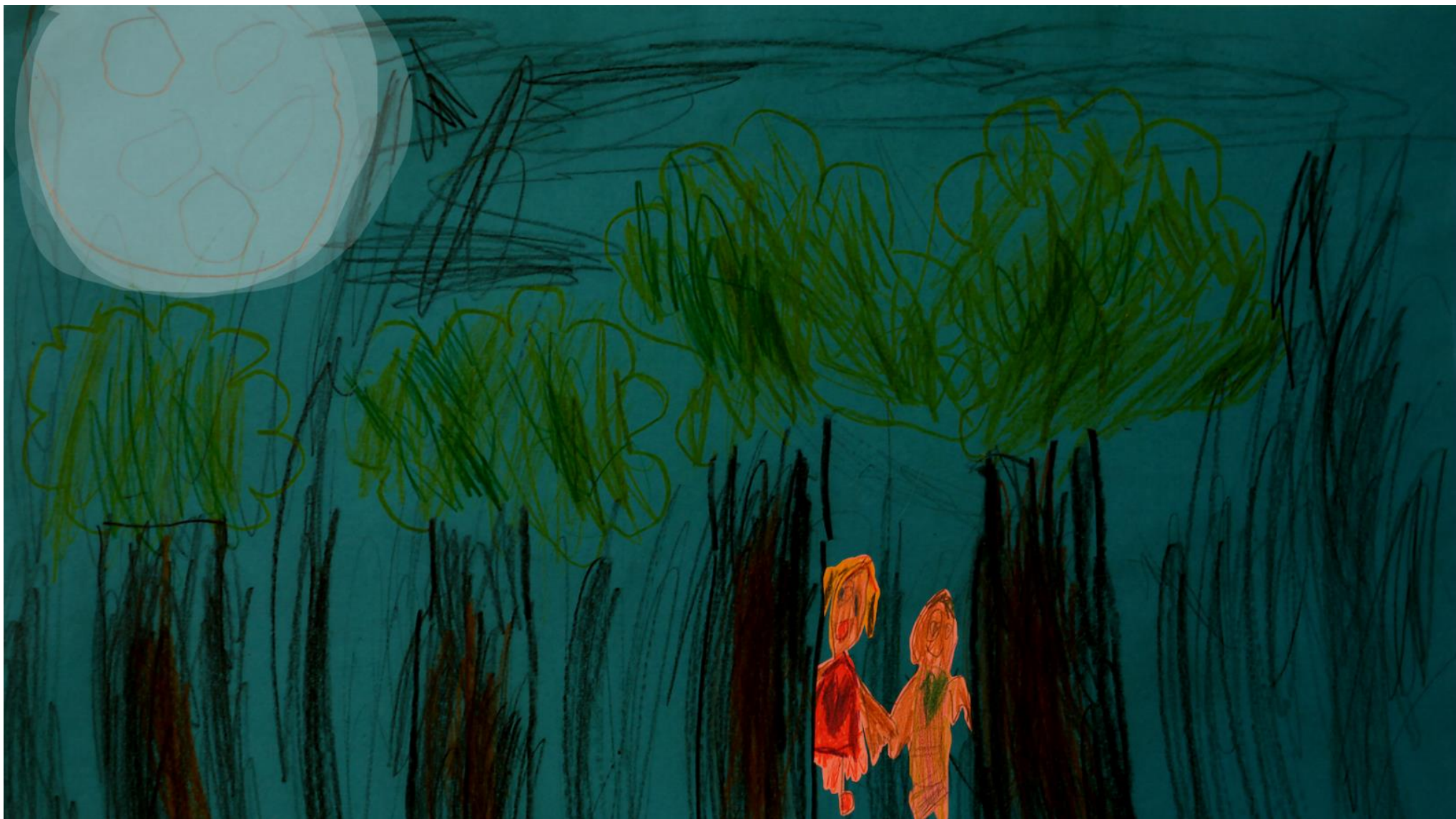

Ragana Dhegdheer

- Somalier pasaka

Heksen Dhegdheer

- En fortelling fra Somalia

Kartą du vaikai ėjo per didelį stebuklingą mišką Somalyje.

Det var en gang to barn som gikk gjennom en stor og magisk skog i Somalia.

Suaugusieji buvo įspėję vaikus: “Saugokitės raganos Dhegdheer su ilgomis ausimis”. Vaikai pažadėjo: “Taip taip, mes saugosimės raganos Dhegdheer”.

«Pass dere for heksen Dhegdheer med de lange ørene!» sa de voksne. «Ja, vi skal passe oss for heksen Dhegdheer,» sa barna.

Jie susikibo rankomis ir nužingsniavo gilyn į mišką.

De leide hverandre og gikk dypere inn i skogen.

Staiga jie pamatė šviesą miške. Tai buvo degantis laužas, o prie jo sėdėjo aukšta moteris apsigaubusi galvą didžiuliu šaliku.

Plutselig kom de til en lysning i skogen. Der brant det et bål. Ved bålet satt en høy dame med et stort sjal rundt hodet.

Vaikai prisėdo ir
moteris ėmė pasakoti:

Barna satt seg ned, og
damen begynte å fortelle:

Ji tarè: “ Šeko, šeko! Šeko harir!” Taip taip, mes norime išgirsti tavo pasakojimą, atsakė vaikai. “Na tai klausykite mano vaikeliai”, tarė moteris. Kartą gyveno mama ir tėtis, kurie turėjo mylimą sūnelį. Bet vieną dieną mama ir tėtė ėmė kivirčytis...

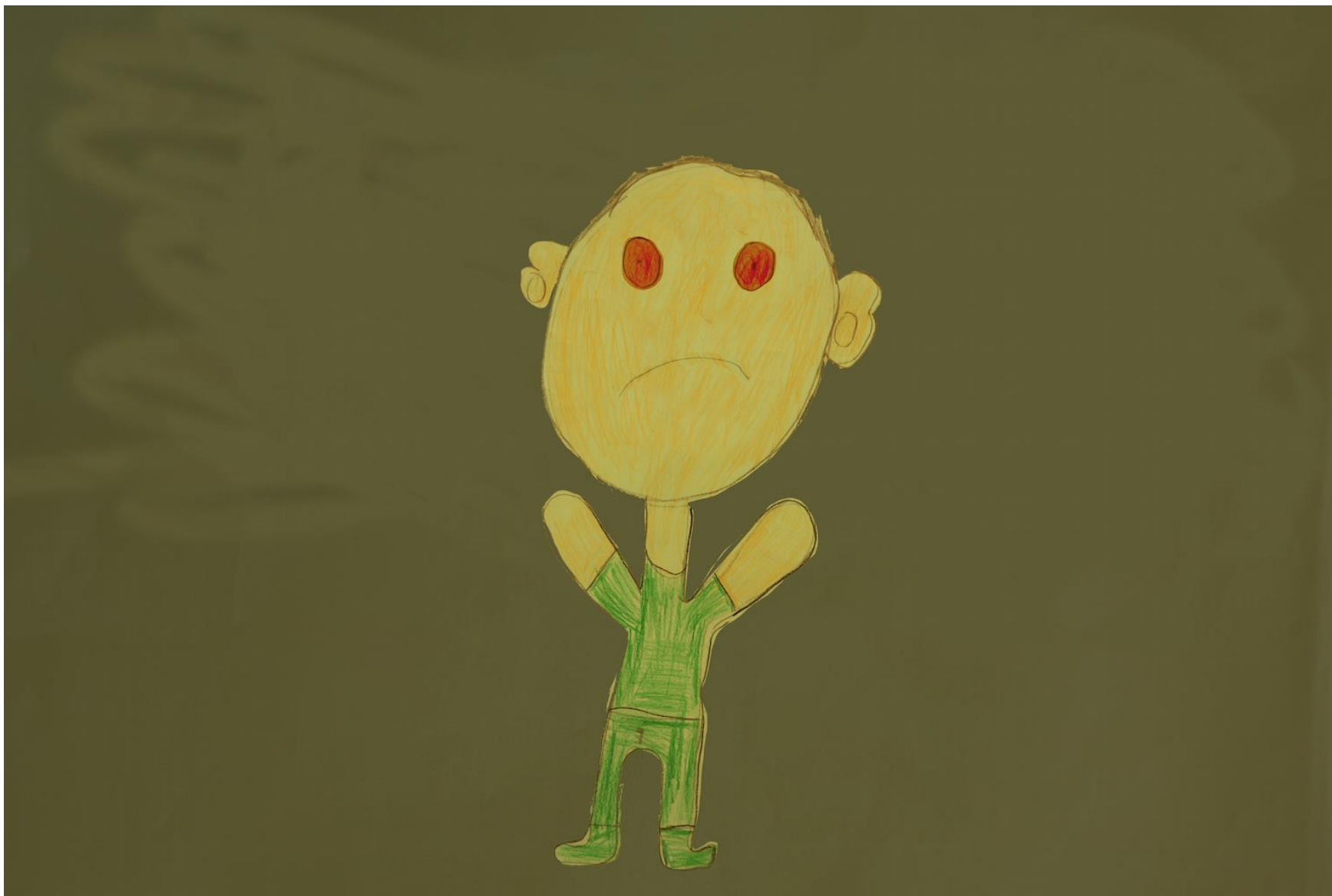
Hun sa: «Sheko skeko! Sheko harir!» Ja vi vil høre en fortelling, sa barna. «Hør her mine barn,» sa damen. Det var en gang en mamma og en pappa som bodde sammen med den kjære lille gutten sin. Men en dag begynte mamma og pappa å krangle ...

“ Ne!” pasakė mama. “ Ne, ne, ne!” sušuko mama. “Ne, jokių būdu, niekada!»

«Nei!» sa mamma, «Nei, nei, nei!» ropte mamma. «Nei niks og aldri!»

«Ar tētē žada išeiti visam?» paklausė berniukas.

«Skal pappā dra sin vei?» spurte gutten.

«Taip, jei jis išeis , tai ir mes išeisime. Tik dviese galima žaisti šitą žaidimą!» pasakė mama. Ji paėmė berniuką už rankos ir išėjo laukan.

«Ja, hvis han drar så gjør vi det også. To kan leke den leken!» sa mamma. Hun tok den lille gutten i hånda og dro ut.

Jie èjo, èjo kol pradėjo leistis saulė. Tada prabilo beriniukas : «Mama, aš toliau nebepajėgiu eiti».

De gikk og de gikk og de gikk, helt til solen begynte å gå ned. Da sa gutten: «Mamma, jeg orker ikke å gå lenger».

Tada prie jų priėjo sena moteris.

Ji tarė: «Laba diena, laba diena!» ir
pakvietė juos užėti į didžiulį nuostabų
kambarį .

En gammel dame kom gående mot dem.

Hun sa: «God dag, god dag!» og vinket
hun dem inn i ett stort og staselig rom.

Kambaryje buvo padėklas pilnas saldžių ir sultingų gėrybių.

Der var det et stort fat med søt og saftig mat.

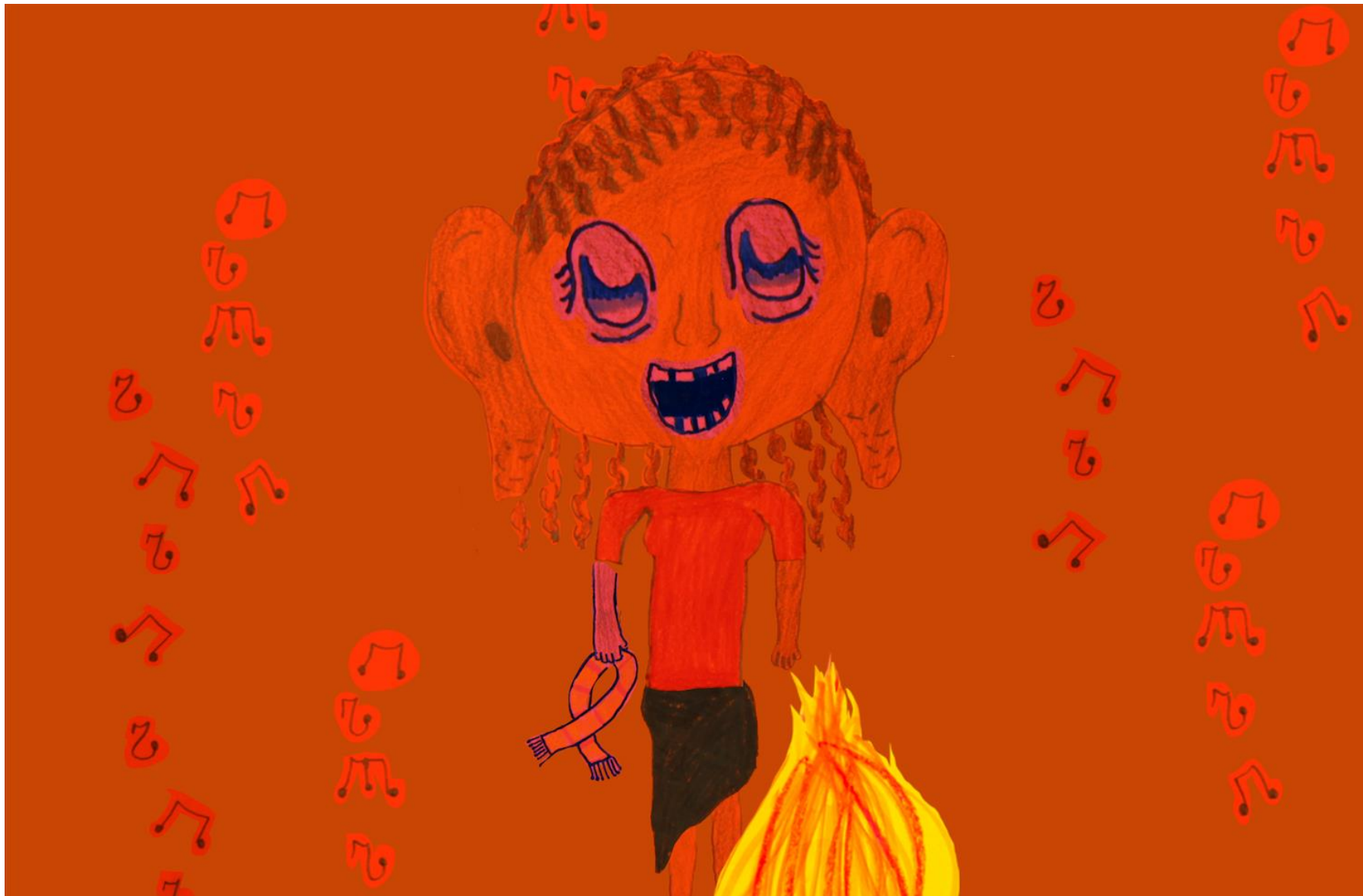
Berniukas spoksojo per langą išpūtęs akis.

Gutten glodde ut av vinduet med store øyne.

Senoji moteris nusiėmė galvos
apdangalą ir dvi ilgos ausys
nukrito jai iki pat pečių. Ji
bėgiojo aplink laužą ir dainavo:

Den gamle damen tok av seg
hodeplagget og ut falt det to
lange, lange ører som rakk henne
helt ned til skuldrene.
Hun sprang rundt bålet og sang:

«Išsigandę žmonės -blogas maistas. Laimingi žmonės- skanus maistas!»

«Skremte folk er dårlig mat. Men lykkelig folk er god på fat!»

«Oi, matai kokios ilgos jos ausys! Tai ragana Dhegdheer!»

«Nei, se på de lange ørene, det er heksen Dhegdheer!»

Eikš vaikeli!» pasakė mama.
Užsimetė jį ant nugaros, stipriai
pririšo ir ėmė bėgti per tamsą.

Kom gutten min!» sa moren og
løftet den lille gutten opp på
ryggen, bant han fast og løp ut i
mørket.

Už nugaros girdėjo ji raganą Dhegdheer dainuojant «Išsigandę žmonės -blogas maistas. Laimingi žmonės- skanus maistas!»

Mama bėgo iš visų jėgų kaip niekad anksčiau.

Hun hørte heksen Dhegdheer bak seg som sang «Skremte folk er dårlig mat. Men lykkelig folk er god på fat!» Mammaen løp som hun aldri hadde løpt før.

Staiga ji pribėgo upę, bet nemokėjo plaukti. Tačiau ten mėnesienos šviesoje išgirdo balsą, balsą, kurį taip gerai pažinojo
«Fatima, mesk berniuką per upę!»

Plutselig kom hun til en elv, men hun kunne ikke svømme. Men der, i måneskinnet hørte hun en stemme, en stemme som hun
kjente så uendelig godt igjen: «Fatima, kast gutten over!»

Ji permetė berniuką per upę , ir kol jos nepačiupo ragana Dhegdheer už kupros, atsispyrusi iš visų jėgų pati šoko per upę tiesiai į mylimo vyro glėbį.

Hun kastet den lille gutten over elven, og i det Dhegdheer pustet henne i nakken tok hun sats og hoppet over elven og inn i armene på sin kjære mann.

Kai tik ji atsidūtė vyro glebyje tarė:

«Ar tiesa vyre mano, kad ragana Dhegdheer,
nepajėgs perlipti per vandenį? Ačiū Dievui!»

I det han omfavnet dem begge to, sa hun:

«Er det sant mannen min? klarer ikke Dhegdheer, å
gå over vann, takk og pris!»

Vaikai klausėsi istorijos, plojo
rankomis ir juokėsi!
«Kokia jaudinanti istorija!»
pasakė vaikai.

De to barna som satt og hørte
historien klappet og lo!
«For en spennende historie!» sa
barna.

«Taip», tarė moteris ir nusiėmė savo galvos apdangalą . Tada jai nuslinko ant pečių dvi ilgos ilgos ausys.

Moteris uždainavo «Išsigandę žmonės - blogas maistas. Laimingi žmonės- skanus maistas!»

Snipp snapp snute, ir baigta paskutė !

«Ja», sa damen og tok av seg hodeplagget.

Da datt det ned, to lange, lange ører.

Damen sang «Skremte folk er dårlig mat.

Men lykkelig folk er god på fat!»

Snipp snapp snute, så var eventyret ute!

Animatør: Mats Grorud

Se flere fortellinger på morsmal.no